

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (المائدة: 83)

മുസ്‌ലിങ്ങളുടെ മാതൃകാ പുരുഷൻ പ്രവാചകനാണ്.

പ്രവാചകന്റെ മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളും നമുക്ക് മാതൃകയാണ്.

(لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا) (الأحزاب: 21)

ഇതിൽ പെട്ടതാണ് പ്രവാചകൻ കരഞ്ഞ സന്ദർഭങ്ങൾ.

പ്രവാചകൻ അല്ലാഹുവിനെയോർത്ത് രാത്രി കാലങ്ങളിൽ കരഞ്ഞു, നമസ്കാരത്തിൽ,, ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്ത്, ഖുർആൻ കേട്ടിട്ട് കരഞ്ഞു, ഇബ്രാഹിം എന്ന കുട്ടി മരിച്ചപ്പോൾ, ഉമ്മു കുൽസും മരിച്ച വേളയിൽ, ഹംസാ ദാരൂണമായി വധിക്കപ്പെട്ട വേളയിൽ, അബൂത്വാലിബിനെ ഹിദായത്ത് കിട്ടാതെ മരിച്ച വേളയിൽ, മുഅ്ത യുദ്ധ വേളയിൽ...

നമ്മൾ എന്തിനാണ് കരഞ്ഞത്... ഈ കാര്യത്തിന് വേണ്ടി നാം കരഞ്ഞുവോ?

പ്രവാചകന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിൽ നമുക്ക് പാഠമില്ലേ?

(لَقَدْ كَانَ فِي قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ) (يوسف: 111)

അല്ലാഹു പറയുന്നു, നിങ്ങൾ കരയുക.

(فَلْيُضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ) (التوبة: 82)

നാം സന്തോഷം കൊണ്ട് കരയാറുണ്ട്, ദുഃഖം വരുമ്പോൾ, ആശ്വസം കൊണ്ട് കരയും, മനസിനെ അലട്ടി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രയാസങ്ങളും, ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നിങ്ങളുവാനായി കരയാറുണ്ട്, സിനിമ കണ്ടിട്ട്, നോവലുകൾ വായിച്ചിട്ട്, സീരിയലുകൾ കണ്ട് കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ...

എന്നാൽ ഇതിൽ ഏറ്റവും നല്ല കരച്ചിൽ...

(وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ) (المائدة: 83)

അല്ലാഹു വിണ്ടും പറയുന്നു:

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانِي تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضَلِلْ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (23 الزمر:)

(إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ) (الأنفال: 2)

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْآذِقَانِ سُجَّدًا (107) وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا (108) وَيَخِرُّونَ لِلْآذِقَانِ يَسْجُدُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا (الإسراء: 109)

ഈ ഖുർആൻ തന്നെ നാം ഒരുപാട് കേട്ടു, പക്ഷേ, നമുക്ക് കരച്ചിൽ വരുന്നില്ല. ഖുർആൻ ചോദിക്കുന്നു.

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ (59) وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ (60) وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ (النجم: 61)

പ്രവാചകൻ ജീവിതത്തിൽ പ്രാവർത്തികമാക്കിയതും, ജനങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു കൊടുത്തതും ഇങ്ങനെയായിരുന്നു.

അല്ലാഹുവിനെ ഓർത്ത് കരയുക. അതിന് ഒരുപാട് പുണ്യങ്ങളുണ്ട്.

പ്രവാചക സുന്നത്തിൽ നമുക്ക് കാണാം:

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَرَجُلَانِ تَحَابَّبَا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالَ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ أَخْفَى حَتَّىٰ لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ (بخاري)

നരകവും അതിന്റെ ഭീകരതയും ഓർത്ത് നാം കരയുക...

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ شِيتَ قَالَ شِيتِي هُوَ ذَا الْوَأَقَعَةُ وَالْمُرْسَلَاتُ وَعَمَّ يَسَاءُ لَوْ أَنَّ الشَّمْسُ كُورَتْ قَالَ أَبُو عِيْسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ لَا نَعْرِفُهُ مِنْ حَدِيثِ ابْنِ عَبَّاسٍ إِلَّا مِنْ هَذَا الْوَجْهِ (الترمذي)

നാം എത്ര കാലമായി ഇതൊക്കെ പാരായണം ചെയ്യുന്നു.

ഒരു മൃഗത്തെ കാണുമ്പോഴുള്ള പേടി,

നമ്മുടെ മുദീറിനെ കാണുമ്പോഴുള്ള പേടി...

അല്ലാഹുവിനെ ഓർത്ത് നാം കരയുക:

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَلِجُ النَّارَ رَجُلٌ بَكَى مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ حَتَّى يَعُودَ اللَّبْنُ فِي الصَّرْعِ وَلَا يَجْتَمِعُ عُبَارٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدُخَانُ جَهَنَّمَ قَالَ أَبُو عَيْسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ هُوَ مَوْلَى أَبِي طَلْحَةَ مَدَنِيٌّ *)

(ثُمَّ قَالَ حُرِّمَتِ النَّارُ عَلَى عَيْنٍ دَمَعَتْ أَوْ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَحُرِّمَتِ النَّارُ عَلَى عَيْنٍ سَهَرَتْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) (أحمد)

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ عَيْنَانِ لَا تَمَسُّهُمَا النَّارُ عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَعَيْنٌ بَاتَتْ تَحْرُسُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) (الترمذي)

സാധിക്കുമെങ്കിൽ ജീവിതത്തില ഏതെങ്കിലും ഒരു സാഹചര്യത്തിലെങ്കിലും കരയുവാൻ ശ്രമിക്കുക.

കരഞ്ഞ കണ്ണുകളെ നരകം സ്പർശിക്കുകയില്ല.

(عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ثَمَّ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ فِافَاضَتْ عَيْنَاهُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ حَتَّى يَصِيبَ الْأَرْضَ مِنْ دَمُوعِهِ لَمْ يَعَذِّبْهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ الْإِسْنَادُ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ) (المستدرک علی الصحیحین)

നമ്മൾ കരയാറുണ്ട് എന്തിന്?

(عَنْ أَنَسِ بْنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُطْبَةً مَا سَمِعْتُ مِثْلَهَا قَطُّ قَالَ لَوْ تَعَلَّمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا قَالَ فَغَطَّى أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وُجُوهُهُمْ لَهُمْ خِيْنٌ) (بخاري)

(عَنْ أَبِي أُمَامَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَيْسَ شَيْءٌ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنَ فِطْرَتَيْنِ وَأَثْرَيْنِ فِطْرَةٌ مِنْ دُمُوعٍ فِي خَشْيَةِ اللَّهِ وَقِطْرَةٌ دَمٍ تُهْرَاقُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَمَّا الْأَثْرَانِ فَأَثَرٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَثَرٌ فِي فَرِيضَةٍ مِنْ فَرَائِضِ اللَّهِ قَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ *)

രാത്രിയിലെ നമസ്കാരത്തിൽ കരയുക:

(حدثنا عبد الملك بن أبي سليمان عن عطاء قال ثم دخلت أنا وعبيد بن عمير على عائشة فقالت لعبيد بن عمير قد آن لك أن تزورنا فقال أقول يا أمه كما قال الأول زر غبا تزدد حبا قال فقالت دعونا من رطانتكم هذه قال بن عمير أخبرينا بأعجب شيء رأيته من رسول الله صلى الله عليه وسلم قال فسكتت ثم قالت لما كان ليلة من الليالي قال يا عائشة ذريني أتعبد الليلة لربي قلت والله إني لأحب قربك وأحب ما سرك قالت فقام فتطهر ثم قام يصلي قالت فلم يزل يبكي حتى بل حجره قالت ثم بكى فلم يزل يبكي حتى بل حيطه قالت ثم بكى فلم يزل يبكي حتى بل الأرض فجاء بلال يؤذنه بالصلاة فلما رآه يبكي قال يا رسول الله لم تبكي وقد غفر الله لك ما تقدم وما تأخر قال أفلا أكون عبدا شكورا لقد نزلت علي الليلة آية ويل (صحيح ابن حبان) لمن قرأها ولم يتفكر فيها إن في خلق السماوات والأرض الآية كلها

നമസ്കാരത്തിൽ കരയുക:

(عَنْ ثَابِتٍ عَنْ مُطَرِّفٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي وَفِي صَدْرِهِ أَزِيْرٌ كَأَزِيْرِ الرَّحَى مِنَ الْبُكَاءِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (ابوداود)

വിശുദ്ധഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നത് കേട്ടപ്പോൾ

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اقْرَأْ عَلَيَّ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ اقْرَأْ عَلَيَّ وَعَلَيْكَ وَأَنْزَلَ قَالَ نَعَمْ فَقَرَأْتُ سُورَةَ النَّسَاءِ حَتَّى أَتَيْتُ إِلَى هَذِهِ آيَةِ (فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا) قَالَ حَسْبُكَ الْآنَ فَالْتَفَتُ إِلَيْهِ فَإِذَا عَيْنَاهُ تَدْرِفَانِ) (بخاري)